

Risikoen f. Eks. ved Løsørelaan afgjort maa anses for større end ved Laan i fast Ejendom, er det ikke heldigt, at de, der sparer sammen til Erhvervelse af Ejendom, kan stilles paa lige Fod med Medlemmer, der kun byder Løsøre som Sikkerhed.

Flere af de danske Fællesopsparingsvirksomheder er stiftede som Foreninger uden *Egenkapital*, og i de Tilfælde, hvor Aktieselskabsformen er anvendt, har Aktiekapitalen været ganske ringe. Da en Virksomhed af den omhandlede Art kan tænkes at faa et betydeligt Omfang, maa det anses for ønskeligt, at der fra første Færd foreligger en passende Egenkapital eller Garantikapital.

Endnu bemærkes, at *Vedtægter og Spare- og Laanebetingelser* i flere af de nævnte Virksomheder er ret uklare. I Forhold som disse er det aabenbart stærkt paa-krævet, at alle Vilkaar er tydeligt udformede. —

Hvad der gør de omtalte Ulemper særlig alvorlige, er den Omstændighed, at mange Sparere maa antages ikke selv at være i Stand til at bedømme de Forhold, der knytter sig til Virksomheder af den paagældende Art. Det kræver ret store Forudsætninger, hvis man skal kunne danne sig blot et Skøn over Chancerne for Ventesid, effektiv Rente, Risiko for Tab m. m. Allerede af denne Grund vil det formentlig være rigtigt, at Staten griber ind for at varetage Sparernes Interesser, saaledes som det er sket for Bankers, Sparekassers og Forsikringsselskabers Vedkommende. En særlig Lovgivning om Virksomheder af den her beskrevne Art er da ogsaa gennemført i de fleste af de Lande, hvor saadanne findes, saaledes i Tyskland, hvor offentligt Tilsyn, ifølge Love af 1931 og 1933, føres med saavel Bygge- som andre Formalsopsparingsvirksomheder, henholdsvis af Forsikringstilsynet og af en særlig Tilsynsmyndighed. — Ogsaa for de engelske Building Societies, der dog som omtalt i Virkeligheden ikke kan sammenstilles med de her omhandlede Virksomheder, gælder der Særlove af 1874 og 1894.

København, den 31. Januar 1934.

I Ærbødighed

Axel Nielsen.

Kristian Sindballe.